

HET BUURTHUIS

Blijspel in drie bedrijven

door

RONALD VAN WANROOIJ

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET BUURTHUIS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RONALD VAN WANROOIJ** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2021 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

JAAP: Van gemiddelde leeftijd met filantropische instelling (nr1). Heeft sinds twee jaar een nieuwe baan waarvoor hij heel veel op reis is.

PETER: Een vriend van Jaap die in Nieuw-Zeeland woont. Hij is eigenaar van verschillende ranches met geiten, kleinvee en alpaca. Hij luistert vooral wat iedereen over Jaap zegt en hoort iedereen uit over wensen naar en aan een nieuw huis.

SHERRY: Een escortdame, houdt zich liggende staande, maakt veel mee (nr3). Heeft soms gewaagde opmerkingen. Beetje dubbelzinnig als dat zo uitkomt.

TOOS: Een niet zo slimme vrouw uit de buurt (nr5). Wordt vaak voor het karretje gespannen. Warm mens.

MARLEEN: Roddelaarster 1e klas (nr7). Brengt boodschappen als zijnde dit is de waarheid. Beetje onprettig karakter.

RENÉE: Een haabaai van een vrouw (nr9). Krachtige dame met het hart op de tong. Zij is de poets van Jaap.

EDJE: Een man die zeer gelaten is en alles eigenlijk wel goed vindt (nr11). Type maak je niet druk. Weinig aanwezig.

MESUT: Een Nederlands-Turkse man die geen normale baan krijgt vanwege zijn onuitspreekbare achternaam (nr13). De man die het Buurthuis runt en soms een opmerking maakt waarvan iedereen stil wordt.

EMILY: Beetje paniekzaaier (nr15). Allemaal kamillestraat.

2 BEWAKERS: *Geen tekst*

Samen bewonen zij de kant van de straat met de oneven nummers.

FLEUR: Een jongere vrouw die pas 6 maanden in de buurt woont en in het oude huis van waar ooit een vorige notaris woonde. Om de hoek in de Carmiggeltstraat 25. De nette buurt van de koophuizen.

DECOR:

Het buurthuis is een soort woonkamer met meerdere tafels.

Een kleine bar of soort toonbank, zijdeuren en het geheel maakt een beetje een sjofele indruk.

EERSTE BEDRIJF

(In het 1e deel komen Toos, Sherry en Renée binnen terwijl Mesut de glazen aan het poetsen is)

TOOS: Hoi Mesut, alles oké met je? Hé, Emily is er nog niet. Hé dames, wij zijn als eerste binnen, wat een wonder.

SHERRY: Mag in de krant. Wij voor onze driftige Emily al binnen. Een zeldzaamheid.

RENÉE: Ze zal er wel een reden voor hebben dat ze later is. Mag best hoor voor een keer. Wij komen vaker te laat. En Mesut, nog iets bijzonders gedaan?

MESUT: Ik ben op familiebezoek geweest in Almelo.

SHERRY: In Almelo. Wat een klere-eind weg. Ik wist niet dat je daar familie had Mesut. En nu alweer terug?

MESUT: Ik had een lift ernaartoe.

RENÉE: Goed gedaan Mesut. Mooi mee kunnen rijden. Heeft je niks gekost tenminste. Zo kom je nog eens ergens.

TOOS: Emily had er nu al moeten zijn. Er zal toch niets ergs gebeurd zijn.

SHERRY: Hou op Toos. Emily loopt niet in zeven sloten tegelijk. Ze zal zo wel komen, dan kunnen we gaan kaarten.

MESUT: Rustig maar dames, Emily zal zo wel komen. Ik kom alvast met de koffie. *(Mesut brengt de koffie en hij neemt ook een gebakje mee)*

RENÉE: Nou Mesut, wat geweldig van je, zomaar een traktatie. Zwart gewerkt in Almelo misschien? *(gevolgd door sarcastisch lachje van de dames)*

SHERRY: Je doet goed aan klantenbinding Mesut, straks heb je een geweldige omzet en hoef je alleen in de zomer hier te zijn, net als Jaap. *(opnieuw gevolgd door vals lachje)*

MESUT: Nee nee dames, ik heb gewoon goed nieuws van Jaap via de mail. Dat maakt mij blij. Hij komt binnenkort weer naar huis. Hij zit nu in Colombia en maakt het goed.

TOOS: Jaap in Colombia? Dat is toch het land van die groene plantjes? Die met veel blad en vooral pluimpjes bovenop. Zat hij hiervoor niet in Gambia. Raar dat hij al een tijd niets meer op zijn Facebookaccount zet.

SHERRY: Die ziet nog eens iets van de wereld. Nou weer in Colombia. Hoe lang is hij eigenlijk al van huis?

RENÉE: Hij is bijna onafgebroken twee jaar op reis. Een weekje thuis en dan weer drie maanden weg. En ik weet helemaal niet wat hij nou precies doet. Zelf zegt hij dat hij verbindingen legt tussen buitenlandse relaties waardoor hij veel moet reizen. Zou zijn Engels dan zo goed zijn vraag ik me af.

TOOS: Hij heeft gewoon geluk gehad met deze baan. Alhoewel het plots uit de lucht is komen vallen.

SHERRY: (*dromerig*) Gambia en nu weer Colombia. Maar goed, hij is niet door een krokodil in zijn kont gebeten nu hij terugkomt.

MARLEEN: (*die net binnenkwam*) Wie is door een krokodil gebeten?

SHERRY: Jaap.

MARLEEN: Jaap? Dat is verschrikkelijk. (*Marleen hoort verder niet wat er besproken wordt en blijft in haar eigen gedachten. Gaat koffie halen*)

RENÉE: Mesut, kun je iets zeggen wat hij heeft gemaild?

TOOS: Die Jaap toch. Nu al bijna twee jaar op reep voor een grote baas, zegt hij. Van de een op andere dag was hij weg. Ik heb het altijd maar vreemd gevonden. Renée, heb jij nou nooit iets opgemerkt van wat hij eigenlijk doet?

RENÉE: Wat ik net zei. Nee, alles is altijd prima in orde. Wel veel post van de gemeente en het woonbureau. En hij stort altijd mijn geld rond de 20e van de maand. Ik vind hem gewoon een fijne vent waarvan ik op aan kan.

TOOS: Hij woont hier het langst in onze straat toch. Al zo'n 30 jaar, denk ik. Ik heb hem nog net meegemaakt toen hij verkering had met die Annemarieke. Dat was een heftige tijd. Zij was helemaal los van God en ook een stuk jonger. Te kort gehouden door Pa en Ma en dan krijg je zoiets.

SHERRY: Jaap kon zich toen wel uitleven!

RENÉE: Jaap was toen ook al zo bijzonder. Hij zag er goed uit, dat

wel, want anders tuin je er niet in, toch? Die Annemarieke had het flink te pakken. 's Avonds over de schutting klimmen om maar bij Jaap te zijn en haar ouders hadden niets in de gaten. Echt zelf gezien.

SHERRY: Sommige mannen hebben iets over zich waardoor ze langer in je geheugen blijven. Het overkomt zelfs mij, maar meestal heeft het betrekking op wat ze willen en op hun portemonnee.

RENÉE: (*bits*) Dat hoeven wij allemaal niet te weten?

SHERRY: Doe niet zo vervelend. Ik moet ook mijn huur betalen hoor. Ik heb geen uitkering of huursubsidie zoals jullie.

MESUT: (*komt met een A4 in zijn hand naar de dames toelopen*) Kijk, ik had hem al geprint. Eigenlijk staat er niets bijzonders in. Hij had tijd om een excursie te doen in Colombia. Kijk, hier staat het. 'Colombia is prachtig om te zien, maar niet mijn land. Te druk, te gevaarlijk. Ik kom gauw naar huis.' Hij noemt hier een vlucht.

TOOS: Mij kan het niets schelen wat Jaap doet. Het zal zeker wat levendiger worden hier als Jaap terug is. Kan hij weer eens een feestje organiseren. Daar heb ik wel zin in. Trouwens, ik meende dat ik hem al zag rijden in een echte dikke Duitser. Zo een met die ringetjes vanachter.

RENÉE: (*boos*) Je bent gestoord. Ik zou toch tenminste moeten weten dat hij terug was en dan nog in een dikke Duitser. Waarvan zou hij dat kunnen betalen?

TOOS: Ik meen het echt. Ik was ook zo verbaasd! Wilde nog van mijn fiets afstappen maar hij was al weg. Ik zal me wel vergist hebben.

RENÉE: Net zoals je je vergiste met Toon.

SHERRY: Hoezo, met welke Toon?

RENÉE: De Toon die plotseling in haar telefoon stond.

SHERRY: Was je telefoon dan gehackt?

RENÉE: Welnee, ze heeft een nieuwe iPhone en had op te veel knoppen gedrukt bij instellingen. Toon, oftewel laat zien. Jij dacht echt hè, (*kijkend naar Toos*) dat er een vreemde vent in je telefoon zat, toch?

SHERRY: Wat, heb jij een iPhone, zo'n duur ding?

TOOS: *(haalt schouders op)* Viel wel mee hoor, die prijs. Het was misschien geen nieuwe en hij kostte maar 100 euro, maar hij werkt erg goed.

SHERRY: Misschien ergens van af gevallen?

TOOS: *(met valse grijns)* Denk je? Nee, dat geloof ik niet, ik blijf eerlijk tot 100 euro. *(beide dames lachen wat vals)*

RENÉE: *(verontwaardigd)* En over die dikke Duitser Toos, dat kan ook niet kloppen, want Mesut heeft net een mail gekregen van Jaap en daarin staat dat hij naar huis wil. *(Renée houdt de A4 van Mesut in de lucht)*

SHERRY: Jammer dat Jaap niets in mij ziet. Iemand met een goeie baan – goed inkomen, daar weet ik wel raad mee.

RENÉE: Denk nou maar eens aan een feestje, dan heb je ook een verzetje. Weer eens iets anders. *(Emily stormt binnen)*

SHERRY: Hèhè, daar is ze dan. Waarom ben je zo laat? Zat Fred je achter de vodden? Moest hij zo nodig? *(Emily smijt weekkrant op tafel)*

EMILY: *(boos)* Daar. Beetje dimmen dame. Hier staat onze toekomst. Waar komen we terecht in hemelsnaam. Wat een schoften om precies onze kant te gaan slopen.

RENÉE: Emily, waar heb jij het over?

EMILY: Hier, lees dit maar eens. *(al pratend tegen de andere twee dames)* De woningbouwvereniging stopt met de renovatie van onze woningen. Alleen de even nummers in onze straat worden nog afgemaakt en de huizen met onze nummers worden allemaal gesloopt. *(paniekerig)* Wat is dit voor iets?

SHERRY: Ach ik, ben wel vaker gesloopt met een even nummer. Als jullie raad nodig hebben?

EMILY: *(boos)* Nee trut. Onze huizen zijn allemaal verkocht aan een investeerder. Die gaat ze slopen en er nieuwe voor neerzetten. Het staat hier allemaal. Wat denk je dat voor een nieuw huis betaald moet gaan worden? En waar moeten wij naar toe?

SHERRY: Nou rustig maar, ik bedoelde er niets mee.

TOOS: We hebben toch huursubsidie, dan gaat die gewoon omhoog.

EMILY: Ja, dat dacht jij. En als de huur nu eens boven die

subsidiegrens gaat. Boven die 700 euro. Dan is het afgelopen en moeten we ergens anders gaan wonen. Weg uit onze buurt. Ik ben laaiend. Was Jaap er nu maar, die heeft connecties en kan er misschien wat aan doen.

RENÉE: Er liggen alleen maar brieven van de gemeente en van het woningbureau bij hem. Nogal erg veel trouwens. Ik heb ze allemaal verzameld in een hele grote schoendoos.

EMILY: Het woonbedrijf heeft geen geld meer, het is op als ik dit mag geloven. *(iedereen buigt zich nu over het artikel in de krant en dan komen Fleur en Edje binnen. Edje loopt door naar de dames en Fleur gaat naar Mesut. Edje gluurdt mee over de ruggen van de dames en Fleur bestelt bij Mesut een kopje koffie. Ook zij krijgt er een appeltaartgebakje bij)*

FLEUR: Dank je wel Mesut, vanwaar dit gebakje vraagt ze?

MESUT: Gewoon omdat ik daar zin in had en omdat ik een mail kreeg van Jaap. Uit Colombia. Hij maakt aanstalten om weer naar hier te komen. *(de dames kijken op)*

TOOS: Hé Fleur, hoe gaat het met de verbouwing? Kun je binnenkort je notariskantoor openen? Jij staat er beter voor dan wij, want onze huizen worden gesloopt.

MARLEEN: En Jaap ligt in het ziekenhuis in Colombia, hij is door een krokodil gebeten. *(iedereen is even kort stil. Marleen wordt aangegaapt)*

RENÉE: Marleen, doe niet zo stom. Jaap komt terug volgens Mesut. Er is helemaal niets met een krokodil...

MARLEEN: ...maar jullie zeiden

RENÉE: Ja hoor, slaap lekker verder. Kijk Fleur, hier staat het in. Alle oneven nummers worden gesloopt. Het woningbedrijf zit zonder centen en nu zijn onze huizen al verkocht en worden ze gesloopt.

EDJE: Zo'n vaart zal het niet lopen hoor, wij krijgen echt wel weer een dak boven ons hoofd. Bovendien hebben we een huurcontract, dat is ook niet zomaar ongeldig. Laten we nu maar eens afwachten wie, waar en wanneer. Misschien kunnen we wel eisen stellen.

TOOS: Eisen stellen? Aan wie?

EDJE: Ja, eisen aan die investeerder. Bijvoorbeeld isolatie.

Zonwerende ramen, daar heb ik iets over gelezen. En een erker aan de voorkant en openslaande deuren naar de tuin.

MARLEEN: Of een balkon aan de achterkant en zonnepanelen op het dak.

RENÉE: (*sarcastisch*) O ja, geweldig, en dan ook een warmtepomp, vloerverwarming, een nieuwe keuken met een kookeiland en een nieuwe badkamer met zo'n ouderen pot om het compleet te maken.

SHERRY: Wat is dat een ouderen pot?

RENÉE: Dat is zo'n senioren wc, dan hoef je niet zo door je knieën als je moet zitten.

EDJE: Ik sta altijd.

SHERRY: (*snauwerig*) Dan zal het wel een lekker zootje zijn op je wc.

EDJE: (*verontwaardigd*) Ik kan heel goed voor mezelf zorgen. En poetsen doe ik ook.

SHERRY: Pff het zal...

FLEUR: Toch heeft Edje wel ergens gelijk. Jullie kunnen misschien onderhandelen met die investeerder over hoe je nieuwe huis eruit moet komen te zien en vooral: Wat wordt de huur?

RENÉE: Hoe zouden wij dat aan moeten pakken. Wie is de investeerder? Dat zijn meestal grote bedrijven en een contactpersoon hebben ze vaak niet. Heeft de gemeente hier nog iets over te zeggen? Een bestemmingsplan bijvoorbeeld?

FLEUR: Luister. Ik denk dat het waarschijnlijk meevalt. Wacht nou even af totdat die Jaap terug is. Als hij zoveel connecties heeft dan moet het voor hem ook mogelijk zijn om in contact te treden met die investeerder. Meer kan ik er niet over zeggen. Ik heb mijn mond al voorbijgepraat.

RENÉE: Voorbij gepraat? Wist jij hier dan iets van, mevrouw de notaris?

FLEUR: (*afwerend met haar handen*) Nee, absoluut niet. Ik weet hier niets vanaf, maar tijdens mijn studie hebben we zo'n case behandeld en in de praktijk kwam alles op zijn pootjes terecht.

TOOS: (*dromerig*) Geen sponsoring meer door Jaap, geen barbecue,

geen feestje meer. Geen laat maar zitten door Jaap. Jaap met al zijn connecties. Hij wist overal wel raad op en kreeg veel voor elkaar. Laatst nog de speeltuin in de Carmiggelstraat tegenover jouw huis Fleur. Alles is opnieuw geverfd en de glijbaan is weer hersteld. Allemaal door Jaap geritseld. En hoe? Dat weet geen mens. Connecties, zei hij altijd. Het gaat om connecties. En nu gaat alles plat en Jaap is er niet met zijn connecties. Net nu je hem nodig hebt is ie pleite.

RENÉE: Ik wil hier in ieder geval niet weg. Ik woon hier al 30 jaar, net als Jaap, en heb het hier geweldig naar mijn zin. Wie geeft mijn katten te eten als ik naar de Aldi moet? En wie past er op mijn huis als ik eens weg moet? Mijn voordeur zit nooit op slot. Wij kijken altijd naar elkaar om en nu worden we uit elkaar gerukt. Zo zie je maar. Beuren willen ze wel, maar onze huizen renoveren ho maar. *(moedeloos)* We gaan eraan.

FLEUR: Vooruit, niet meteen de moed opgeven, komaan zeg. Nu jullie het toch hebben over Jaap. Is dat zo'n bijzondere man? Kan iemand er eigenlijk iets over zeggen? Als ik goed naar jullie luister moet hij heel bijzonder zijn. Of vergis ik me, want ik ken hem niet. Nog niet tenminste.

EMILY: Jaap is iemand die hier het langste van ons woont. Die woonde hier al toen jij nog bij je vader woonde.

FLEUR: Huh?

EMILY: Toen was jij nog vloeibaar.

FLEUR: *(flauw)* O, bedoel je dat... *(wuijft met haar hand)*

RENÉE: Jaap is iemand die voor iedereen klaar staat, een geweldige ritselaar bovendien, en nooit kwaad behalve als er iets met zijn auto gebeurt. En hij is vrijgezel, ook nog.

TOOS: Weet je dat nog met die Amerikaan? Die wagen was wel 6 meter lang. Een zwarte Cadillac met een V12. Die wagen zoop al als die stil stond. Nooit iets van begrepen dat hij die kon rijden.

EMILY: Jij doelt zeker op die aannemer met zijn dakpannen.

TOOS: Ook ja, maar wat dacht je van de barbecue hier in de straat. Er kon niemand meer door de straat, want hij had hem geblokkeerd. Zei die gewoon dat hij wachtte op de garage om hem weg te laten slepen.

RENÉE: *(lachend)* Ja en die garage kwam maar niet

EMILY: *(vrolijk)* En wij lekker aan de barbecue midden in de straat. Politie kwam kijken, maar deed niks.

TOOS: Tot 's avonds laat en toen zette hij hem gewoon weer voor zijn deur.

EMILY: En dat met die aannemer dan. Dat was een toestand. Alsof hij het rook. Veertien dakpannen lagen op de motorkap. Hels was hij, maar het was allemaal toneel. En die aannemer stond lijkbleek erbij. Hij heeft het toen met Van den Dommel op een akkoordje gegooid volgens mij. Drie weken later stond die auto weer als nieuw in de straat. En de aannemer had alles betaald.

FLEUR: Oké, en verder? Wat weet je nog meer van Jaap, behalve dat hij van grote auto's houdt?

RENÉE: Nou, voor zover ik weet is hij nooit getrouwd geweest en altijd vrijgezel gebleven. Wel een keer verliefd geweest maar dat is niets geworden. Hij is de enige die een baan heeft van onze straat.

SHERRY: Nou zeg. Ik doe ook geen vrijwilligerswerk.

RENÉE: Ja ja, dat weet ik wel. Mesut, laat die mail nog eens lezen. Staat er ook iets in over Jaap, wanneer hij terugkomt?

MESUT: *(pakt de mail opnieuw, bekijkt deze nauwkeuriger en zegt)* Ha, hieronder staat nog wat gekrabbel, volgens mij over twee dagen met een chartervliegtuig. Vlucht SAM290 aankomst 16.05 uur Schiphol. *(iedereen is plotseling afgeleid en kijkt naar een niet bekende bezoeker.*

Een man komt binnengelopen. Beetje vreemde kledij, warrig haar en bakkebaarden. Bovendien heeft hij een bochel op zijn linkerschouder.

Ook de dames die met de rug naar de man toestonden kijken nu op. Het is een onbekende man. Hij staat even stil, kijkt rond, knikt even naar de dames en gaat dan resoluut naar Mesut)

PETER: Zou ik van u een kopje koffie kunnen krijgen. Die zou hier erg goed zijn.

MESUT: Zo zo... Heeft er iemand reclame voor mij gemaakt?

PETER: Ik kom een vriend opzoeken van vroeger. Hij woont hier al heel lang in de Kamillestraat en hij heeft mij dit buurthuis

aangeraden. Want dit is toch het buurthuis van de Kamillestraat, nietwaar?

MESUT: U bent op het goede adres hoor! En wie is uw vriend, als ik zo onbeleefd mag zijn?

PETER: Dat is Jaap Oudesluis.

RENÉE: *(kijkt op)* Dat is toevallig. Wij hebben net gehoord dat Jaap terug naar huis wil vanuit Colombia met het vliegtuig. Over twee dagen landt hij op Schiphol. En Jaap is een vriend van u? Waar kent u Jaap van?

PETER: Onze moeders waren vriendinnen. We zaten samen op de middelbare school in Tilburg. Ik heb mij 18 jaar geleden in Nieuw-Zeeland gevestigd. Ik heb daar een ranch met alpaca's en geiten. Ik ben vertrokken na het overlijden van mijn moeder. Ik heb wel altijd contact gehouden met Jaap via de mail.

SHERRY: *(dromerig)* Oooh Nieuw-Zeeland, dat lijkt me zo'n mooi land. En heb je daar je gezin achter gelaten of ben je misschien vrijgezel?

PETER: Ik ben vrijgezel, maar ik heb daar wel wat vriendinnen waar ik met enige regelmaat kom. Maar vanwege de afstanden komen zij ook regelmatig bij mij en dan blijven ze enkele weken meewerken op de ranch. En zo doe ik het omgekeerd ook. Nieuw-Zeeland is een groot land hoor.

SHERRY: *(schudt al met haar hoofd van nee)*maar je hebt geen vaste relatie?

PETER: Nee, dat heb ik niet, maar wat niet is kan nog komen, denk ik... *(haar aankijkend. Sherry vindt Peter hoogst interessant en probeert dichter bij hem te kruipen)*

EDJE: Klinkt interessant. Wat doe je eigenlijk met die beesten? Ben je daar hele dagen mee bezig? Wat doe je nog meer?

PETER: De alpaca's zijn voor de wol en de geiten zijn voor de wol en de melk. Het zijn Toggenburgers, een echt Nederlands geiten ras wat ik heb ingevoerd. Oorspronkelijk komen de geiten uit Drenthe. Ik heb er 15.000 van rond lopen en een groot aantal alpaca's. En in mijn vrije tijd speel ik in een band.

EDJE: *(ongelovig)* Zoveel beesten? Dat is nogal wat.

SHERRY: En je speelt in een band. Heb je daar allemaal tijd voor

met zoveel beesten. Jij speelt zeker gitaar in de band?

PETER: Ik? Nee hoor, ik speel saxofoon.

TOOS: Dat is dus niet een weilandje zoals hier in onze omgeving.

PETER: Nee, het zijn eigenlijk verschillende ranches, een beetje verdeeld rondom Wellington en Makarora. Voor een man is dat te veel. Alle ranches hebben een beheerder en ik vlieg of rijd ze allemaal af voor controle. Alles bij elkaar is het zo'n 10.000 hectare. Van de geitenmelk wordt kaas gemaakt. De wol wordt voor 80 procent geëxporteerd. Eigenlijk is het een soort coöperatie met meerdere eigenaren. *(hij draait zich naar de anderen)*

PETER: Stoor ik trouwens, want jullie hadden nogal iets te bespreken en ik kom zomaar binnenvallen. Ik kon het aan de deur horen.

SHERRY: Er staan wat onverwachte plannen op stapel met onze huizen.

PETER: Belangrijk?

MESUT: De huizen met oneven nummers worden gesloopt. Onze huizen.

PETER: Dat is ingrijpend. En wat komt ervoor in de plaats?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto